

Sekretariat Prezydium KK

Od: SPS Wydział Prezydialny <gms-wp@sejm.gov.pl>
Wysłano: wtorek, 11 marca 2025 15:15
Do: ppsek@sn.pl; biuro@krs.gov.pl; kirp@kirp.pl; nra@nra.pl; biuro.podawcze@pk.gov.pl; rds@cpsdialog.gov.pl; kancelaria; krk@komornik.pl; biuro@rzecznikmsp.gov.pl; kig@kig.pl; biuro@pibr.org.pl; listy@nbp.pl; recepcja@konfederacjalewiatan.pl; biuro@bcc.org.pl; zrp@zrp.pl; sekretariat@pracodawcyrp.pl; kontakt@zpphiu.pl; biuro@federacjaprzedsiebiorcow.pl; biuro@fzz.org.pl; opzz@opzz.org.pl; legislacja@solidarnosc.org.pl; biuro@rf.gov.pl
Temat: opiniowanie projektu ustawy
Załączniki: 020.51.2025.002.pdf; Skierowanie projektu ustawy do opiniowania (SPS-III.020.51.2025).002.pdf

Szanowni Państwo

W załączeniu uprzejmie przekazuję pismo Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu Pana Ministra Dariusza Salamończyka z dnia 11 marca 2025 r. z prośbą o opinię w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach. grupowych

(See attached file: Skierowanie projektu ustawy do opiniowania (SPS-III.020.51.2025).pdf)(See attached file: 020.51.2025.pdf)

Z poważaniem

Wydział Obsługi Prezydium Sejmu
Kancelaria Sejmu
Sekretariat Posiedzeń Sejmu
(-) Renata Roguska
naczelnik wydziału
+48 22 694-1687
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

**ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU**

Warszawa, 2025-03-11

SPS-III.020.51.2025
dot. RPW.8243.2025.

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, na podstawie art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu, uprzejmie proszę o przedstawienie – zgodnie z upoważnieniem ustawowym – opinii do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Przemysław Wipler).

Dariusz Salamończyk
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Sąd Najwyższy
2. Krajowa Rada Sądownictwa
3. Krajowa Rada Radców Prawnych
4. Naczelna Rada Adwokacka
5. Prokurator Generalny
6. Rada Dialogu Społecznego
7. Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej
8. Krajowa Rada Komornicza
9. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
10. Krajowa Izba Gospodarcza
11. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów
12. Narodowy Bank Polski
13. Konfederacja Lewiatan
14. Business Centre Club
15. Związek Rzemiosła Polskiego
16. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
17. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
18. Federacja Przedsiębiorców Polskich
19. Forum Związków Zawodowych
20. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
21. NSZZ Solidarność
22. Rzecznik Finansowy

KONFEDERACJA
WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

Warszawa, 6. marca 2025 r.

RPW/8243/2025 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2025-03-06
Data wpływu: 2025-03-06

Szanowny Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Przemysława Wiplera.

U S T A W A

z dnia ... 2025 r.

o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1212, z 2024 r. poz. 1237) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawach dotyczących roszczeń w postępowaniach grupowych, dopuszczalne jest dochodzenie przez poszczególnych członków grupy lub podgrupy roszczeń przewyższających kwotę, do której roszczenie w postępowaniu grupowym zostało ujednolicone, w postępowaniu indywidualnym.

6. Członkowie grupy lub podgrupy mogą dochodzić w postępowaniach indywidualnych, roszczeń ponad kwotę, do której ich roszczenia zostały ujednolicone w postępowaniu grupowym.”;

- 2) w art. 6 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) oświadczenie członków grupy o tym, że grupa ma charakter zamknięty, tj., że po wniesieniu pozwu niemożliwe jest dołączenie do grupy nowych członków.”;

- 3) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po wniesieniu pozwu pierwszą czynnością sądu jest rozstrzygnięcie na posiedzeniu niejawnym o dopuszczalności postępowania grupowego. Sąd odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym przypadku sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.”;

- 4) w art. 11 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Sąd zaniecha zarządzenia ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego w przypadku, gdy członkowie grupy złożyli oświadczenie o tym, że grupa ma charakter zamknięty.”;

- 5) w art. 19 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zawarcie przez członka grupy ugody z pozwanym lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w innym trybie niż przewidziany w ust. 1 nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy z powództwa grupowego. Pozwany w

postępowaniu grupowym, może powołać się na zawartą ugodę lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w postępowaniu indywidualnym prowadzonym na podstawie wyroku zapadłego w postępowaniu grupowym albo występując z powództwem przeciwegzekucyjnym. W tej sytuacji Sąd umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka grupy.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Celem projektowanej ustawy jest dokonanie zmian mających na celu umożliwienie szybszego i sprawniejszego procedowania w postępowaniach z roszczeń grupowych oraz w konsekwencji przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji.

W przeciągu ostatnich kilku lat w Polsce znacznie wzrosła liczba potencjalnych roszczeń z pozwów grupowych, które mogłyby zostać rozpatrzone w postępowaniu grupowym, ale z uwagi na zbyt skomplikowaną procedurę dla przeciętnego obywatela oraz przewlekłość takich postępowań spowodowaną niewłaściwą regulacją tej instytucji, obywatele niechętnie korzystali z tej drogi rozwiązania sporu.

Poza powyższym aspektem związanym z obawami obywateli dotyczącymi przewlekłości postępowania istotnym jest również, że polskie sądownictwo nie szkoli sędziów w zakresie postępowań grupowych, co przyczynia się do dodatkowej przewlekłości postępowania spowodowanej niewłaściwymi decyzjami podejmowanymi przez przewodniczącego składu orzekającego.

Prima facie postępowanie grupowe, uregulowane w ustawie z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1212, z 2024 r. poz. 1237), dalej jako „u.d.r.p.g.” wydaje się idealnym instrumentem rozstrzygania sporów w przypadkach, w których roszczenia wielu podmiotów powstały w następstwie działania albo zaniechania jednego podmiotu. Postępowanie grupowe powinno być szczególnie użyteczne w przypadkach, gdy dochodzone roszczenia są stosunkowo niewysokie, co czyniłoby dochodzenie ich w postępowaniach indywidualnych nieopłacalnym. W sytuacjach takich uprawnieni obywatele często rezygnują z dochodzenia swych roszczeń ze względu na koszty sądowe i koszty pomocy prawnej. W postępowaniu grupowym, w którym zgromadzi się odpowiednio liczna grupa wierzycieli dochodzenie nawet stosunkowo niewysokich roszczeń może być opłacalne, gdyż koszty sądowe oraz koszty zastępstwa procesowego rozkładają się stosunkowo na dużą liczbę podmiotów.

Ponadto istotną zaletą postępowania grupowego są stosunkowo niskie koszty sądowe i koszty pomocy prawnej spoczywające na każdym członku grupy, chociaż ich całkowita suma czyni reprezentowanie grupy również atrakcyjnym dla pełnomocników. Dodatkowo, obciążenie wymiaru sprawiedliwości przy rozpoznawaniu sprawy grupowej np. 100 osób jest nieporównywalnie mniejsze aniżeli przy rozpoznawaniu 100 spraw indywidualnych. Pomimo tej zalety postępowania grupowe w Polsce nie przyniosły satysfakcjonujących rezultatów, w szczególności w przypadku roszczeń konsumentów wynikających z tzw. „umów frankowych”. Postępowania grupowe prowadzone w Polsce okazały się szczególnie długotrwałe (kilkukrotnie dłuższe niż postępowania indywidualne w podobnych sprawach), co spowodowało zniechęcenie do tej instytucji prawa osób dla których powinna być ona szczególnie użyteczna, m.in. konsumentów lub osób niezamożnych, dla których koszty pomocy prawnej stanowić mogą istotną przeszkodę w dochodzeniu swych praw.

Zaproponowane zmiany w u.d.r.p.g. mają na celu umożliwienie szybszego rozpoznawania tego rodzaju spraw i przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji w celu odciążenia systemu sądownictwa jak i znacznego przyspieszenia rozstrzygnięć znacznej ilości spraw w znacznie krótszym czasie – z korzyścią zarówno dla obywateli, jak i sądownictwa.

Maksymalne uproszczenie procedury postępowania z roszczeń grupowych powinno być w tej kwestii priorytetem, a można do tego doprowadzić wyłącznie w taki sposób, aby w szczególności zagwarantować, że

- 1) osoby decydujące się na wytoczenie powództwa w postępowaniu grupowym będą mogły samodzielnie decydować czy ich grupa jest grupą zamkniętą, w której poszczególni członkowie mają jasno sprecyzowane cele i roszczenia, czy do ich grupy mogą dołączać nowi członkowie reprezentujący te same interesy co pierwotni założyciele grupy;
- 2) jakakolwiek próba przedłużenia postępowania przez pozwanego poprzez zawieranie ugód z członkami grupy nie będzie miała wpływu na dalsze rozstrzygnięcie postępowania w odniesieniu do pozostałych członków grupy;
- 3) poszczególni członkowie grupy będą mogli dochodzić swoich roszczeń przewyższających ujednolicone roszczenie grupy po prawomocnym rozstrzygnięciu z pozwu grupowego.

Powyższe kwestie, które zostaną rozwiązane dzięki projektowanej ustawie, w głównej mierze przyczyniały się do pojawienia się wśród obywateli obaw odnośnie do wszczęcia postępowania z pozwu grupowego. Uregulowanie przedmiotowych kwestii przyczyni się do klarowności procedury oraz praw członków grupy, przyczyniając się do zmniejszenia lub całkowitego wyeliminowania obaw obywateli odnośnie do skorzystania z tej instytucji. Zaproponowane zmiany dotyczące dochodzenia roszczeń w postępowaniu grupowym niosą sprawiedliwe rozwiązania dla obywateli poszukujących ochrony prawnej, jak również przyczynią się do poprawy sytuacji panującej w systemie sądownictwa.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Projekt przewiduje następujące zmiany w u.d.r.p.g.:

1) dodanie w art. 2 po ust. 4 ust. 5 i 6:

„5. Po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawach dotyczących roszczeń w postępowaniach grupowych, dopuszczalne jest dochodzenie przez poszczególnych członków grupy lub podgrupy roszczeń przewyższających kwotę, do której roszczenie w postępowaniu grupowym zostało ujednolicone, w postępowaniu indywidualnym.

6. Członkowie grupy lub podgrupy mogą dochodzić w postępowaniach indywidualnych, roszczeń ponad kwotę, do której ich roszczenia zostały ujednolicone w postępowaniu grupowym.”;

2) dodanie w art. 6 w ust. 1 po pkt 4 pkt 5:

„5) oświadczenie członków grupy o tym, że grupa ma charakter zamknięty, tj., że po wniesieniu pozwu niemożliwe jest dołączenie do grupy nowych członków.”;

3) zmiana brzmienia w art. 10 ust. 1:

„1. Po wniesieniu pozwu pierwszą czynnością sądu jest rozstrzygnięcie na posiedzeniu niejawnym o dopuszczalności postępowania grupowego. Sąd odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym przypadku sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.”;

4) dodanie w art. 11 po ust. 4 ust. 4a:

„4a. Sąd zaniecha zarządzenia ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego w przypadku, gdy członkowie grupy złożyli oświadczenie o tym, że grupa ma charakter zamkniętej.”;

5) dodanie w art. 19 ust. 3:

„3. Zawarcie przez członka grupy ugody z pozwanym lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w innym trybie niż przewidziany w ust. 1 nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy z powództwa grupowego. Pozwany w postępowaniu grupowym, może powołać się na zawartą ugodę lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w postępowaniu indywidualnym prowadzonym na podstawie wyroku zapadłego w postępowaniu grupowym albo występując z powództwem przeciwegzekucyjnym. W tej sytuacji Sąd umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka grupy.”.

Istotne wydaje się być wprowadzenie do u.d.r.p.g. możliwości tworzenia tzw. „Grupy Zamkniętej”, tj. grupy o określonej liczbie członków, która nie mogłaby być rozszerzana w toku postępowania sądowego. W takim przypadku zbędne byłoby zarządzenie Sądu o wszczęciu postępowania grupowego co znacznie przyspieszyłoby rozpoznanie sprawy od samego początku. Rozwiązanie takie pozwoliłoby wyeliminować konieczność oczekiwania na zgłoszenie się wszystkich zainteresowanych. Jednocześnie wniesienie pozwu w imieniu grupy zamkniętej nie uniemożliwiałoby wnoszenia następnych pozwów grupowych w imieniu zainteresowanych, którzy nie znaleźli się w tej grupie, w tym również tworzenia przez nich następnych grup zamkniętych.

Natomiast odnosząc się do art. 2 ust. 1 u.d.r.p.g., zgodnie z którym *„Postępowanie grupowe w sprawach o roszczenia pieniężne jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy wysokość roszczenia każdego członka grupy została ujednolicona poprzez zrównanie wysokości roszczenia dochodzonego przez członków grupy lub podgrupy”* należy wskazać, iż realizując dyspozycję tego przepisu członkowie grupy (podgrup) dochodzą roszczeń w kwotach zrównanych do wysokości najniższego roszczenia w grupie (podgrupie); roszczenia, w kwocie przewyższającej najniższe roszczenie w grupie (podgrupie) nie jest rozpoznawane. W wątpliwość poddawana natomiast jest możliwość dochodzenia w odrębnych postępowaniach roszczeń ponad kwotę, do której zostały ujednolicone. Jest to o tyle istotne, że przeciwnicy takiej możliwości utrzymują, że ujednolicenie roszczeń oznacza *de facto* zrzeczenie się roszczenia o „nadwyżkę” ponad kwotę ujednoliconą. Jakkolwiek art. 2 ust. 1 u.d.r.p.g nie potwierdza twierdzenia o zrzeczeniu się dalej idących roszczeń, wskazanie *explicite*, że dalej idące roszczenia mogą być dochodzone w indywidualnych postępowaniach dla których wyrok zapadły w postępowaniu grupowym będzie prejudykatem, niewątpliwie zwiększyłoby zaufanie do instytucji postępowania grupowego.

Kolejną istotną kwestią jest uregulowanie zawarte w art. 19 ust. 1 u.d.r.p.g., zgodnie z którym *„Cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia oraz zawarcie ugody wymaga zgody więcej niż połowy członków grupy”*. W praktyce zdarza się, że członkowie grupy zawierają indywidualne ugody z pozwanym lub zrzekają się roszczeń nie informując o tym reprezentanta grupy. Okoliczność taka bywa powoływana przez pozwanego na rozprawie (np. mającej poprzedzać wydanie wyroku), w celu doprowadzenia do jej odroczenia i odwleczenia w czasie wyroku. Sąd oraz reprezentant grupy zmuszeni są wówczas weryfikować złożone przez pozwanego dokumenty, ważność zawartych ugód, skuteczność oświadczeń o zrzeczeniu

się roszczeń, co oznacza konieczność wyznaczenia następnej rozprawy, podczas której złożone mogą być kolejne ugody i zrzeczenia roszczeń powodujące w zasadzie nieskończone w czasie przedłużenie rozpoznania sprawy merytorycznie dojrzałej do rozstrzygnięcia. Wyeliminowanie tej metody przewlekania postępowania grupowego jest możliwe poprzez wskazanie, że zawarcie przez członka grupy ugody lub zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia w innym trybie niż przewidziany w art. 19 ust. 1 u.d.r.p.g. nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Pozwany miałby możliwość powołania się na zawartą z członkiem grupy ugodę lub zrzeczenie się roszczenia w postępowaniu indywidualnym toczącym się na podstawie wyroku wydanego w postępowaniu grupowym na zasadzie art. 2 ust. 3 u.d.r.p.g. lub w powództwie przeciwegzekucyjnym.

Projekt zakłada, że ustawa wejdzie w życie 30 dni po jej ogłoszeniu, co jest zgodne z zasadą odpowiedniego vacatio legis.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym.

Projektowane rozwiązania są zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

1) Skutki społeczne i gospodarcze

Projekt ustawy wywołuje pozytywne skutki społeczne i gospodarcze.

Szybsze i sprawniejsze procedowanie w postępowaniach z roszczeń grupowych spowoduje w konsekwencji przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji, co do której z uwagi na zbyt skomplikowaną procedurę dla przeciętnego obywatela oraz przewlekłość takich postępowań obywatele mieli niechętny stosunek.

Przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji spowoduje z kolei odciążenie systemu sądownictwa oraz znaczne przyspieszenie rozstrzygnięć znacznej liczby spraw w znacznie krótszym czasie z korzyścią zarówno dla obywateli, jak i sądownictwa.

Zaproponowane zmiany dotyczące dochodzenia roszczeń w postępowaniu grupowym niosą sprawiedliwe rozwiązania dla obywateli poszukujących ochrony prawnej i w większym stopniu zabezpieczą ich interesy gospodarcze. Przewlekłość postępowań nie tylko pozbawia bowiem obywateli ochrony prawnej, zniechęcając ich do korzystania z sądów, w tym postępowań grupowych, ale też powoduje realne koszty dla polskiej gospodarki.

Szybsze i sprawniejsze procedowanie w postępowaniach grupowych przyczyni się polepszenia atmosfery dla zakładania i rozwoju przedsiębiorstw w Polsce, co przełoży się na wskaźniki wzrostu gospodarczego i zamożności Polaków.

2) Skutki finansowe

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Informacje dodatkowe

Projekt nie był poddawany formalnym konsultacjom społecznym.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222).

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 334).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Przemysław Wipler

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem projektowanej ustawy jest dokonanie zmian mających na celu umożliwienie szybszego i sprawniejszego procedowania w postępowaniach z roszczeń grupowych oraz w konsekwencji przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji.

W przeciągu ostatnich kilku lat w Polsce znacznie wzrosła liczba potencjalnych roszczeń z pozwów grupowych, które mogłyby zostać rozpatrzone w postępowaniu grupowym, ale z uwagi na zbyt skomplikowaną procedurę dla przeciętnego obywatela oraz przewlekłość takich postępowań spowodowaną niewłaściwą regulacją tej instytucji, obywatele niechętnie korzystali z tej drogi rozwiązania sporu.

Prima facie postępowanie grupowe, uregulowane w ustawie z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1212, z 2024 r. poz. 1237), dalej jako „u.d.r.p.g.” wydaje się być idealnym instrumentem rozstrzygania sporów w przypadkach, w których roszczenia wielu podmiotów powstały w następstwie działania albo zaniechania jednego podmiotu. Postępowanie grupowe powinno być szczególnie użyteczne w przypadkach, gdy dochodzone roszczenia są stosunkowo niewysokie, co czyniłoby dochodzenie ich w postępowaniach indywidualnych nieopłacalnym. W sytuacjach takich uprawnieni obywatele często rezygnują z dochodzenia swych roszczeń ze względu na koszty sądowe i koszty pomocy prawnej. W postępowaniu grupowym, w którym zgromadzi się odpowiednio liczna grupa wierzycieli dochodzenie nawet stosunkowo niewysokich roszczeń może być opłacalne, gdyż koszty sądowe oraz koszty zastępstwa procesowego rozkładają się stosunkowo na dużą liczbę podmiotów.

Ponadto istotną zaletą postępowania grupowego są stosunkowo niskie koszty sądowe i koszty pomocy prawnej spoczywające na każdym członku grupy, chociaż ich całkowita suma czyni reprezentowanie grupy również atrakcyjnym dla pełnomocników. Dodatkowo, obciążenie wymiaru sprawiedliwości przy rozpoznawaniu sprawy grupowej np. 100 osób jest nieporównywalnie mniejsze aniżeli przy rozpoznawaniu 100 spraw indywidualnych. Pomimo tej zalety postępowania grupowe w Polsce nie przyniosły satysfakcjonujących rezultatów, w szczególności w przypadku roszczeń konsumentów wynikających z tzw. „umów frankowych”. Postępowania grupowe prowadzone w Polsce okazały się szczególnie długotrwałe (kilkukrotnie dłuższe niż postępowania indywidualne w podobnych sprawach), co spowodowało zniechęcenie do tej instytucji prawa osób dla których powinna być ona

szczególnie użyteczna, m.in. konsumentów lub osób niezamożnych, dla których koszty pomocy prawnej stanowić mogą istotną przeszkodę w dochodzeniu swych praw.

Zaproponowane zmiany w u.d.r.p.g. mają na celu umożliwienie szybszego rozpoznawania tego rodzaju spraw i przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji w celu odciążenia systemu sądownictwa jak i znacznego przyspieszenia rozstrzygnięć znacznej ilości spraw w znacznie krótszym czasie – z korzyścią zarówno dla obywateli, jak i sądownictwa.

Maksymalne uproszczenie procedury postępowania z roszczeń grupowych powinno być w tej kwestii priorytetem, a można do tego doprowadzić gwarantując, że:

- 1) osoby decydujące się na wytoczenie powództwa w postępowaniu grupowym będą mogły samodzielnie decydować czy ich grupa jest grupą zamkniętą, w której poszczególni członkowie mają jasno sprecyzowane cele i roszczenia, czy do ich grupy mogą dołączać nowi członkowie reprezentujący te same interesy co pierwotni założyciele grupy;
- 2) jakkolwiek próba przedłużenia postępowania przez pozwanego poprzez zawieranie ugód z członkami grupy nie będzie miała wpływu na dalsze rozstrzygnięcie postępowania w odniesieniu do pozostałych członków grupy;
- 3) poszczególni członkowie grupy będą mogli dochodzić swoich roszczeń przewyższających ujednolicone roszczenie grupy po prawomocnym rozstrzygnięciu z pozwu grupowego.

Uregulowanie przedmiotowych kwestii przyczyni się do klarowności procedury oraz praw członków grupy, przyczyniając się do zmniejszenia lub całkowitego wyeliminowania obaw obywateli odnośnie do skorzystania z tej instytucji, przyniesie sprawiedliwe rozwiązania dla obywateli poszukujących ochrony prawnej i poprawę sytuacji w sądach.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Nie**

Nie rozważano rozwiązań alternatywnych. Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonych celów. Adekwatnym i jedynym środkiem do jego osiągnięcia są zmiany w u.d.r.p.g.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

W celu osiągnięcia wskazanych celów należy dokonać następujących zmian u.d.r.p.g.:

1) dodanie w art. 2 po ust. 4 ust. 5 i 6:

„5. Po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawach dotyczących roszczeń w postępowaniach grupowych, dopuszczalne jest dochodzenie przez poszczególnych członków grupy lub podgrupy roszczeń przewyższających kwotę, do której roszczenie w postępowaniu grupowym zostało ujednolicone, w postępowaniu indywidualnym.

6. Członkowie grupy lub podgrupy mogą dochodzić w postępowaniach indywidualnych, roszczeń ponad kwotę, do której ich roszczenia zostały ujednolicone w postępowaniu grupowym.”;

2) dodanie w art. 6 w ust. 1 po pkt 4 pkt 5:

„5) oświadczenie członków grupy o tym, że grupa ma charakter zamknięty, tj., że po wniesieniu pozwu niemożliwe jest dołączenie do grupy nowych członków.”;

3) zmiana brzmienia w art. 10 ust. 1:

„1. Po wniesieniu pozwu pierwszą czynnością sądu jest rozstrzygnięcie na posiedzeniu niejawnym o dopuszczalności postępowania grupowego. Sąd odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym przypadku sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.”;

4) dodanie w art. 11 po ust. 4 ust. 4a:

„4a. Sąd zaniecha zarządzenia ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego w przypadku, gdy członkowie grupy złożyli oświadczenie o tym, że grupa ma charakter zamknięty.”;

5) dodanie w art. 19 ust. 3:

„3. Zawarcie przez członka grupy ugody z pozwanym lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w innym trybie niż przewidziany w ust. 1 nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy z powództwa grupowego. Pozwany w postępowaniu grupowym, może powołać się na zawartą ugodę lub zrzeczenie się albo ograniczenie roszczenia przez członka grupy w postępowaniu indywidualnym prowadzonym na podstawie wyroku zapadłego w postępowaniu grupowym albo występując z powództwem przeciwegzekucyjnym. W tej sytuacji Sąd umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka grupy.”.

Projekt zakłada, że ustawa wejdzie w życie 30 dni po jej ogłoszeniu, co jest zgodne z zasadą odpowiedniego vacatio legis. Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym.

Projektowane rozwiązania są zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa przyniesie pozytywne skutki społeczne. Szybsze i sprawniejsze procedowanie w postępowaniach z roszczeń grupowych spowoduje w konsekwencji przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji, co do której z uwagi na zbyt skomplikowaną procedurę dla przeciętnego obywatela oraz przewlekłość takich postępowań obywatele mieli niechętny stosunek.

Przywrócenie zaufania obywateli do tej instytucji spowoduje z kolei odciążenie systemu sądownictwa oraz znaczne przyspieszenie rozstrzygnięć znacznej liczby spraw w znacznie krótszym czasie z korzyścią zarówno dla obywateli, jak i sądownictwa. Zaproponowane zmiany dotyczące dochodzenia roszczeń w postępowaniu grupowym niosą sprawiedliwe

rozwiązania dla obywateli poszukujących ochrony prawnej i w większym stopniu zabezpieczą ich interesy gospodarcze. Przewlekłość postępowań nie tylko pozbawia bowiem obywateli ochrony prawnej, zniechęcając ich do korzystania z sądów, w tym postępowań grupowych, ale też powoduje realne koszty dla polskiej gospodarki.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa przyniesie pozytywne skutki gospodarcze. Zaproponowane zmiany dotyczące dochodzenia roszczeń w postępowaniu grupowym niosą sprawiedliwe rozwiązania dla obywateli poszukujących ochrony prawnej i w większym stopniu zabezpieczą ich interesy gospodarcze. Przewlekłość postępowań nie tylko pozbawia bowiem obywateli ochrony prawnej, zniechęcając ich do korzystania z sądów, w tym postępowań grupowych, ale też powoduje realne koszty dla polskiej gospodarki.

Szybsze i sprawniejsze procedowanie w postępowaniach grupowych przyczyni się polepszenia atmosfery dla zakładania i rozwoju przedsiębiorstw w Polsce, co przełoży się na wskaźniki wzrostu gospodarczego i zamożności Polaków.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy nie będzie rodził kosztów dla budżetu państwa ani dla jednostek samorządu terytorialnego.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

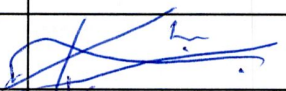
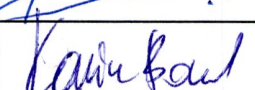
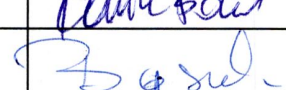
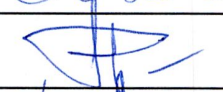
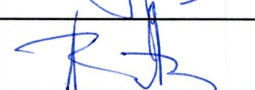
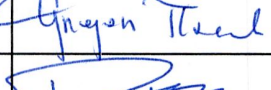
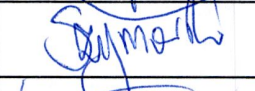
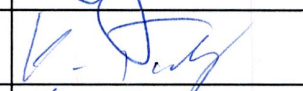
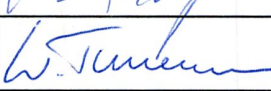
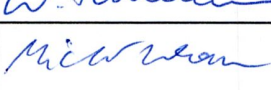
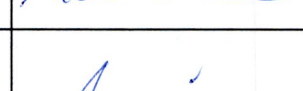
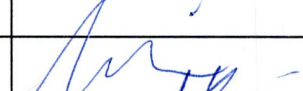
- **Nie**

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

Popieram projekt ustawy o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych.

Lp.	Imię i nazwisko	Podpis	Nr legitymacji poselskiej
1.	Konrad Berkowicz		16
2.	Karina Anna Bosak		32
3.	Krzysztof Bosak		33
4.	Bronisław Foltyn		80
5.	Roman Fritz		81
6.	Sławomir Mentzen		241
7.	Krzysztof Mulawa		254
8.	Bartłomiej Pejo		285
9.	Grzegorz Adam Płaczek		296
10.	Michał Połuboczek		490
11.	Włodzimierz Skalik		340
12.	Krzysztof Szymański		485
13.	Krzysztof Tuduj		397
14.	Witold Tumanowicz		399
15.	Michał Wawer		412
16.	Ryszard Wilk		422
17.	Przemysław Wipler		424
18.	Andrzej Tomasz Zapałowski		443